

Гомерен туган жирендә хезмәт итүгә багышлаган Сяит Ибраһим улы Таиров кебек тугры кешеләр хәзерге вакытта аз кала, ә бит нәкъ менә аларга авыл хужалыгы таяна.

Үзләренен кечкенә Ватанына мөхәббәт тәрбияләгән әти-әниләренә рәхмәт.

Атюреево районы Большой Шуструй авылында туып үскән нәм туган жиренә тугры калган; авылын нәм әти-әнисен ялгыз калдырырга теләмәгән кеше ул. Балачактан ук әти-әнисе нәм авылдашларынын авыр крестьян хезмәтен күрәп кенә калмый, ә үсеп житкәч үзе актив авыл хезмәтчесенә өверелә. Шуна күрә мондый тормыш перспективасы аны куркытмый. Мәктәпне тәмамлагач, Краснослободск Учхозында механик белгечлеге ала нәм туган колхозында инженер-механик булып эшли. Ә МАПО оешкач, анда механизатор булып күчә. Туган авылында әти-әнисе белән бер зур тату гаилә булып яши. Әтисе Ибраһим абый гомер буе механизатор булып эшләгән; ул 2005 елдан бирле алар белән юк. Ә бүген дә алар белән яшәгән әнисе Ряфика Ибраһим кызы 83 яшен тутырган.

- Анын тырышлыгы белән, безнен гаилә учагы жылы нәм без эштән ойгә шатланып кайтабыз: әниез безне һәрвакыт елмаеп каршы ала нәм тәмле кайнар кичке аш белән соендерә. Монын очен хатыным Галина белән ана бик рәхмәтле. Алла ана сәләмәтлек бирсен! Гомумән, йортыбыз ишеге кунаклар очен һәрвакыт ачык. Анда бик тәмле пешерүче нәм кунакларны каршы алырга яратучы әни нәм хатыным Галина, ди язма героезы.

Сяит Ибраһим улы бик яхшы гаилә башлыгы: Галина ханым нәм, ничшиксез, Ибраһим кызы Рафика ярдәме белән алар ике малай үстерәләр. Олысы башта үз тормышын зур шәһәрдә оештырырга карар итә. Әмма Мәскөүдә яшәп нәм полициядә 10 ел эшләгәннән сон, шулай да, шәһәр тормышы анын түгеллеген анлап, туган ягына кайтырга карар итә. Хәзерге вакытта ул, әти-әнисе йортына кайткач, ит комбинатына эшкә урнаша. Әтисе сүзләренчә, Ирек – авыл эшенә күнеккән тырыш егет, шуна күрә улынын шәһәрдән кайтуына бик шат. Кече улы Адип Краснослобод медицина училищесында шәфкать туташы һөнәрен ала. Аннары белем алуын дөвам итә, нәтижәдә фельдшер була, хәзер Саранскида яши нәм Рузавкада белгечлеге буенча эшли. Ул ойләнгән, биш яшьлек улы бар – әбисе белән бабасынын топ шатлыгы.

Оныкны аларга кунакка еш кына алып киләләр нәм калдыралар да; мона чиксез шат алар. Ә Сяит бабае оныгын даими рәвештә иркәли. Бабасынын буш вакыты да күп түгел, чонки ул сезонда гына түгел, ә козге-кышкы чорда да эшли, анын белән дә үткөрә.

Сяит Ибраһим улынын туган жире – анын тормышы нәм язмышы. Хәзер, үткән елларына күз салып, ир-ат бернәрсөгә дә үкенми: 63 яшендөгә Сяит Таиров туган авылында яшәргә нәм эшләргә калуын дорес сайлау ясаган дип саный: «Район, республика нәм ил картасыннан мөнгегә юкка чыккан авыллар күпме? Әгәр без, авылда туып үскән кешеләр булмасак, авылны балаларыбыз нәм тарихыбыз очен тагын кем саклар иде? ».

Нәселле механизатор Сяит Ибраһим улы Таиров районындагы авыл ху-жалыгы хезмәткәрләре арасында ин яхшысы. Атюреево районында хормәтле авыл хезмәтчесенен, тәжрибәле меха-низаторнын агросәнәгать комплексын үстерүгә зур

олеш керткәне нэм ирешкән хезмәт унышлары очен тагын бер югары бвләккә – Россия Федерациясе Авыл хужалыгы министрлыгынын Рәхмәтенә лаек булган.

Наилә НАСЫРОВА *эзерләде, фото “Сельские вести”дан алынды*